

МЕСНА НАДЛЕЖНОСТ

Суд којем је тужба поднета, без обзира на постојање споразума о месној надлежности за спорове који настану из уговора о кредиту који су странке закључиле, не може се огласити месно ненадлежним по службеној дужности – без приговора туженог.

Из образложења:

„Трећи основни суд у Београду се, решењем П 9695/19 од 10.02.2020. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет уступио Основном суду у Нишу као стварно и месно надлежном суду.

Основни суд у Нишу није прихватио месну надлежност и предмет је доставио овом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежност, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Тужбом поднетом том суду тужила је тражила утврђење ништавости члана 5. став 1. алинеја 1. уговора о кредиту од 08.07.2013. године закљученог са туженом банком и исплату новчаног потраживања. Уз тужбу је приложила означени уговор о кредиту који садржи споразум о месној надлежности суда са седиштем у Нишу (члан 18 уговора).

За ову врсту спора законом није предвиђена искључива месна надлежност суда. Зато се суд којем је тужба поднета није могао, без обзира на постојање споразума о месној надлежности за спорове који настану из уговора о кредиту који су странке закључиле, огласити месно ненадлежним по службеној дужности - без приговора туженог.

Споразум о месној надлежности може користити тужилац приликом подношења тужбе (тужила то није учинила) или тужени истицањем приговора месне ненадлежности (тужени га за сада није истакао).“

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Р1 392/2020 од 1.10.2020. године, утврђене на седници Грађанског одељења од 7.12.2021. године)